

Šlienavos ir Viršužiglio parapijos leidinys

Visi žmonės turi norų. Vieni – materialių, kiti – mažiau apčiuopiamų, nors už visų tų norų iš tiesų slypi laimės troškimas. Bet jei paklausime žmonių: “kas yra laimė?” – retas atsakys... Ar dar suprantame – kas gali suteikti laimę?..

Mes gyvename pasaulyje, kuriame dažnai net ir pati laimė, ar visas žmogaus gyvenimas, yra paremtas ar vertinamas turtais ar pinigais... Todėl užklausus apie gyvenime siekiamą laimę, dažniausiai galvon ateina mintis apie turėjimą, patogumą ar turtingumą, įvairiausiais įmanomais būdais.

Būtent šis troškimas tampa rodikliu ir dvasinėse žmogaus paieškose. Dažnam krikščioniui tai irgi aktualu, bendraujant su Dievu... Ir prašo žmonės, ir melste meldžia, ir siunčia materialius “užsakymus” dangiškai kanceliarijai, o jei nepavyksta – ieško naujų norų pildymo metodikų. Dažniausias tokių paieškų rezultatas – nusivylimas, net jei ir pavyksta kažko “išprašyti”... Galiausiai atsiduria, kaip toje pasakoje apie auksinę žuvelę – ties suskilusia gelda...

Ne veltui yra šmaikštus pasakos apie auksinę žuvelę perfrazavimas: Pagavo kartą auksinę žuvelę senj ir sako jam žmogaus balsu: “Kol tu turėsi norų, aš juos pildysiu, o kai tik tavo norai baigsis, aš tave paleisiu, ir tu būsi... LAISVAS!”

Turime pagaliau išaugti iš to žeminančio prašytojo vaidmens. Kad pasveiktume nuo ligos – visko vertinimu tik pinigais; nuo noro turėti daug; nuo pamiršimo kas man suteikia laimę, kada esu laimingas. Nei vienas daiktas negali padaryti žmogaus laimingu – laimę žmogui sukuria ŽMOGUS.

Tikroji laimė – tai vidinis pajautimas savęs – LAISVO, ta savijauta, kai savo mintimis ir veiksmais norisi kuri savo gyvenimą. Ir ne priešokdamas ar retkarčiais pabandydamas, o įprastai, savu žmogišku gyvenimo būdu.

Jei siekiame būti laimingais ir laisvais, turėtume klausti Kūrėjo – kaip brandūs bendrakūrėjai: “Ką aš dabar galiu padaryti, kad aš ir šis pasaulis taptų geresniais?” Ir – imtis atsakomybės, veikti: kiekvienas geras darbas, nors ir nedidelis, kuria žmogų ir žmonių pasaulį ir..., neleidžia nužmogėti...

“Palaiminti
beturčiai dvasia,
nes jų yra Dangaus
Karalystė.”

(Mt 5, 3)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pr 7, 7–11; Ps 89, 12–17; Žyd 4, 12–13

Psalmės atliepas

Savo gerumu pasotink mus, Viešpatie,
kad giedotume iš džiaugsmo.

Evangelija pagal Morkų (10, 17–30)

Jėzui besiruošiant iškelti, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir klausė: „Gerasis Mokytojaui, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“

Jėzus tarė: „Kam vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. Žinai įsakymus: *Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neteisingai neliudyk, neapgauk, gerbk savo tėvą ir motiną*“. Tas atsakė: „Mokytojaui, aš viso to laikausi nuo pat jaunystės“. Jėzus meiliai pažvelgė į jį ir pasakė: „Vieno dalyko tau trūksta: eik parduok visa, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet ateik ir sek paskui mane“. Po šitų žodžių tasai apniuko ir nusiminęs pasitraukė, nes turėjo daug turto.

Jėzus apsidairė ir prabilo į mokinius: „Kaip sunku turtingiems įeiti į Dievo karalystę!“ Mokiniai buvo nustebinti jo žodžių. Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Vaikeliai, kaip sunku patekti į Dievo karalystę! Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę“. Mokiniai dar labiau nustebė ir kalbėjosi: „Kas tada galės išsigelbėti?“ Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui: Dievui viskas įmanoma“.

Tada Petras sakė jam: „Štai mes viską palikome ir sekėme paskui tave“. Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir dėl Evangelijos paliktų namus, ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus, ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų (kartu su persekiojimais) ir būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo.“

Evangelijos komentaras:

Išmintis niekada nebuvo labai pelninga. Tikrieji filosofai, išminties mylėtojai dažnai baigdavo savo gyvenimą skurde, niekinami amžininkų. Mūsų dienomis taip pat labiau vertinama ne išmintis, bet gebėjimas sukaupti daugiau informacijos, sėkmingai ją pasinaudoti. Apie gyvenimo sėkmę linkstame spręsti iš regimų pasiekimų.

Išminties apraiška buvo per Mozę duotas Dievo įstatymas. Tačiau jau Senajame Testamente aptinkame troškimą giliau pažinti ne tik įstatyme įrašytą, bet ir Dievo Dvasios įkvėptą gyvąją išmintį. Išminties knygoje rašoma: „Ją vertinau labiau, negu skeptrą ar sostą, o turtus palyginti su ja laikiau niekais.“ Išmintį įgyja ne tas, kas moka kaupti žinias ir medžiagines gėrybes, bet tas, kuris geba jomis protingai naudotis dėl kitų gėrio. Išminties paieškų aidas skamba ir Evangelijos ištraukoje. Turtingas jaunuolis – o turtas žydų akyse reiškė Dievo palaiminimą – klausia Mokytojo apie gyvenimo kelią. Išgirdęs radikalų paraginimą viską parduoti, žmogus, nusiminęs pasitraukė. Kliūtis ne turtas, bet prisirišimas prie jo ar perdėtas rūpinimasis juo, uždarantis Dievo karalystės namus.

Mėgstame vaikščioti pramintais takais, mąstyti išbandytomis schemomis, susitikinėti su pažįstamais žmonėmis. Tai suteikia mums saugumo jausmą. Turtingas jaunuolis taip pat gyvenime viską buvo tvarkingai susidėliojęs: „Mokytojaui, viso to laikausi nuo pat jaunystės.“ Tačiau atėjo laikas žengti neįprastą žingsnį. Palikti numintus kelius ir mąstymo schemas, atsiverti naujovėms. Imtis rizikos ir atsilepti į naują Jėzaus kvietimą: „Vieno dalyko tau trūksta.“ Kiekvienam iš mūsų reikia žengti tokį gyvenimo žingsnį.

Karalius Saliamonas pasielgė kitaip. Jis pasirinko išmintį: „Meldžiausi, ir man buvo suteiktas supratimas, šaukiausi Dievo pagalbos, ir atėjo pas mane išminties dvasia.“

Tik meilės erdvėje žmogus gali atitrūkti nuo žmogiškų išskaičiavimų ir apsidraudimų, imtis rizikos ir atsiverti naujai tikrovei, priimti ir įvertinti kito žmogaus buvimą, palikti, ką turėjo, ir eiti nauju keliu. Jėzaus mokiniai (mes) jaučia, kad tai nėra žaidimas.

Vis pajuntam, kad tai nelengva... Bet Dievui yra viskas įmanoma; jei tik su Juo einu.

**Popiežiaus Pranciškaus žinia 97-osios
Pasaulinės misijų dienos proga
„Eikite ir kvieskite visus į vestuves“
(plg. Mt 22, 9)**

**2. Vestuvių pokylyje. Kristaus ir Bažnyčios misijos
eschatologinė bei eucharistinė perspektyva**

Palyginime karalius prašo tarnų perduoti kvietimą į savo sūnaus vestuvių pokylį. Tas pokylis yra eschatologinio pokylio atspindys; jis vaizduoja galutinį išganymą Dievo karalystėje, jau dabar įgyvendintą atėjus Jėzui, Mesijui ir Dievo Sūnui, dovanojusiame mums gyvenimo apstybę: ją simbolizuoja puota „su skaniausiais valgiais, rinktiniais vynais“, kai Dievas „visiems laikams sunaikins mirtį“ (Iz 25, 6–8).

Kristaus misija susijusi su laiko pilnatve, jis tai pareiškė savo skelbimo pradžioje: „Atėjo įvykdymo metas, Dievo karalystė čia pat“ (Mk 1, 15). Kristaus mokiniai pašaukti tęsti savo Mokytojo ir Viešpaties misijos. Prisiminkime Vatikano II Susirinkimo mokymą apie Bažnyčios misijinės veiklos eschatologinį pobūdį: „Misijų veiklos laikas trunka nuo pirmojo Viešpaties atėjimo iki antrojo (...). Iki Viešpats ateis, Evangelija turi būti skelbiama visoms tautoms“ (Dekretas „Ad gentes“, 9).

Žinome, kad pirmųjų krikščionių misionieriškam uolumui būdingas stiprus eschatologinis dėmuo. Jie jautė būtinybę skubiai skelbti Evangeliją. Ir šiandien svarbu išlaikyti šią perspektyvą, nes ji padeda mums evangelizuoti su džiaugsmu žinant, kad „Viešpats yra arti“, ir su viltimi siekiant tikslo, kai visi būsime su Kristumi Jo vestuvių puotoje Dievo karalystėje. Pasaulis siūlo įvairių vartotojiškumo, savanaudiško komforto, turtų kaupimo, individualizmo „puotų“, o Evangelija visus kviečia į dieviškąją puotą, kur viešpatauja džiaugsmas, dalijimasis, teisingumas, brolybė, bendrystė su Dievu ir kitais žmonėmis.

Ši gyvenimo pilnatvė, Kristaus dovana, jau dabar iš anksto patiriama Eucharistijos pokylyje, kurį Bažnyčia Viešpaties įsakymu švenčia Jo atminimui. Taigi kvietimas į eschatologinį pokylį, kurį visiems perduodame vykdydami evangelizavimo misiją, yra neatsiejamai susijęs su kvietimu prie Eucharistijos stalo, kur Viešpats mus maitina savo Žodžiu ir savo Kūnu bei Krauju.

Todėl visi esame pašaukti intensyviau išgyventi kiekvieną Eucharistiją visais jos aspektais, ypač eschatologiniu ir misionieriškuoju. Taigi kartoju, kad „negalime artintis prie Eucharistijos stalo nesileisdami įtraukiami į misijinį judėjimą, kuris gimsta pačioje Dievo širdyje ir trokšta pasiekti visus žmones“ (ten pat, 84). Eucharistinis atsinaujinimas, kurį pokovidiniais laikais pagirtinai skatina daugelis vietinių Bažnyčių, taip pat bus labai svarbus siekiant iš naujo sužadinti kiekvieno tikinčiojo misionierišką dvasią. Su dar didesniu tikėjimu ir širdies polėkiu kiekvienose Mišiose turėtume ištarti aklamaciją: „Mes skelbiame, Viešpatie, tavo mirtį ir išpažįstame tavo prisikėlimą, laukdami tavęs ateinant!“

Šiais malda skirtais metais, rengiantis 2025 m. Jubiliejui, norėčiau visus pakviesti visų pirma intensyviau išgyventi dalyvavimą Mišiose ir melstis už Bažnyčios evangelizacinę misiją. Bažnyčia, paklusdama Išganytojo žodžiui, per kiekvieną Eucharistijos ir liturgijos šventimą nepaliaujamai kreipiasi į Dievą „Tėve mūsų“ maldos žodžiais „Teateinie tavo karalystė“. Taip kasdienė malda, o ypač Eucharistija, daro mus vilties pilgrimais – misionieriais, keliaujančiais į begalinį gyvenimą Dieve, į vestuvių pokylį, kurį Dievas paruošė visiems savo vaikams.

Bus daugiau.

Spalio mėnuo – Rožančiaus maldos mėnuo

Spalis – Švč. M. Marijos garbei skirtas mėnuo, kurio metu į Dievo Motiną kreipiamės su Rožančiaus malda, apmąstydami pagrindines tikėjimo paslaptis (slėpinius). Ši malda kilo iš senos vienuolių atsiskyrėlių maldos tradicijos, yra paremta Biblijos žodžiais ir įvykiais.

Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose Rožančiaus malda meldžiamės pusę valandos prieš sekmadienio Eucharistijos šventimą (šiai maldai Šlienavoje pagalbsti Ada, o Viršužiglyje – Marytė. Didelis AČIU joms!).

Darbo dienomis Rožančiaus maldai, Šlienavos bažnyčioje, renkamės pusę valandos prieš vakaro Eucharistijos šventimą. Kadangi ne kiekvieną dieną Eucharistijos šventimas vyksta, todėl savaitės Eucharistijos šventimo tvarką visada rasite skelbimų lentoje.

Spalio 20 d. – Pasaulinė misijų diena. Visas spalis – misijų mėnuo

Pasaulinis misijų sekmadienis (šiomet – spalio 20 d.) yra ypatinga diena Katalikų Bažnyčios kalendoriuje, skirta pabrėžti misijų svarbą visame pasaulyje. Ši diena švenčiama priešpaskutinį spalio sekmadienį, mėnesį, kuris paskelbtas Misijų mėnesiu. Šiuo laikotarpiu tikintieji kviečiami geriau suprasti ir palaikyti Bažnyčios misijinę veiklą.

ŠV. KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Komunijai ir Sutvirtinimui besiruošiantys rinkasi į susitikimus: viena grupė penktadieniais, 19 val., Šlienavoje bažnyčioje, kita grupė rinkasi šeštadieniais, 16 val., Piliunos koplyčioje.

Taip pat kviečiame ir visus kitus žmones dalyvauti Katekizmo pamokose, susitikimuose. Nesvarbu kokio amžiaus esate. Dažnam ir senyvo amžiaus žmogui verta prisiminti ar naujai sužinoti tai, kas atrodo kažkada buvo žinoma ar girdėta. Susitikimuose laukiami visi visi.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žilajų g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.
Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; įm. kodas: 191289430, AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.
Leidinį paruošė kun. Rimas.

„Eikite ir kvieskite visus į vestuves“

(plg. Mt 22, 9)

Nacionalinė misijų tarnyba

ŠVČ. M. MARIJOS
ROŽINIO MALDA
ŠVENČIANT 2024 M.
MISIJŲ MĖNESĮ

2025

JAUNIMO JUBILIEJUS ROMOJE

2025 04 23-28
(14-17m.)
Kaina: 600 eur.

Registracija:

Daugiau informacijos:
+37067886763
romo2025@nmt.lt

Kviečiame jaunimą (14-17 m.) vykti į paauglių jubiliejų Romoje.

Daugiau informacijos rasite skelbimų lentoje bei: www.vvjc.lt; FB: jaunimo.vvjc.